

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **J. T.**, zastoupeného Mgr. Lucií Brusovou, advokátkou se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, Masná 8, proti žalovanému **Magistrátu města Ostravy**, se sídlem v Ostravě, Gorkého 3037/2, ve věci ochrany před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal soudní ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který spatřuje v tom, že mu žalovaný neumožnil podat žádost o vydání nového občanského průkazu s řádnými údaji. Jelikož žalobce svým podpisem nepotvrdil správnost a úplnost žádosti o vydání občanského průkazu, neboť žalovaný v žádosti uvedl údaj rodného čísla, s nímž žalobce nesouhlasil, žalovaný mu sdělil, že žádost nelze považovat za podanou. Tím žalovaný zasáhl do práv žalobce.

Žalobce se podanou žalobou domáhal vydání rozsudku, jímž by soud žalovanému přikázal umožnit žalobci podat řádnou žádost o vydání občanského

průkazu s řádným údajem rodného čísla ve tvaru X, které bylo žalobci zákonně přiděleno.

V odůvodnění žaloby žalobce uvedl, že se dne 29.4.2014 dostavil k žalovanému za účelem podání žádosti o vydání nového občanského průkazu. Uvedenému předcházela výzva žalovaného ze dne 31.12.2013, již byl žalobce vyrozuměn, že ke dni 10.9.2013 pozbyl platnosti občanský průkaz č. X, který mu byl vydán dne 10.9.2003 a který si nikdy nepřevzal. V průběhu jednání u žalovaného dne 29.4.2014 byla žalobci pořízena digitální fotografie a na speciálním elektronickém zařízení uvedl svůj vlastnoruční podpis. Poté byla pracovníci žalovaného vytištěna a žalobci předložena za účelem kontroly údajů žádost. Kontrolou vyplněných údajů žalobce zjistil chybné uvedení rodného čísla, kdy na místo řádně mu přiděleného rodného čísla X bylo v žádosti uvedeno rodné číslo ve tvaru X. Žalobce chybný údaj přeškrtnul a nadepsal správnou koncovku X. K této opravě připojil svůj podpis. Následně byl žalobce pracovníci žalovaného upozorněn, že v žádosti se nesmí škrtat a vepisovat žádné údaje, čímž byl celý proces ukončen. Žádost byla stornována a o průběhu události byl pracovníci žalovaného za účasti právní zástupkyně žalobce sepsán s žalobcem protokol. Přípisem ze dne 12.5.2014 žalovaný žalobci sdělil, že jelikož žalobce svým podpisem nepotvrdil správnost a úplnost žádosti o vydání občanského průkazu, nelze jeho žádost považovat za podanou. Žalobce podal dne 2.6.2014 proti postupu žalovaného stížnost podle ust. § 175 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád), aniž by ke dni podání žaloby obdržel stanovisko k ní.

Žalobce dále poukázal na ust. § 4a odst. 2 zákona č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, v platném znění (dále jen ZOP), podle kterého zjistí-li příslušný obecní úřad při zpracování žádosti rozpory s údaji vedenými v registru obyvatel, v evidenci obyvatel, v evidenci občanských průkazů nebo v evidenci cestovních dokladů, vyzve občana, aby sporné údaje doložil. Žalovaný k takové výzvě nepřistoupil, ačkoliv zde jednoznačně vznikl rozpor v údajích.

Dále žalobce poukázal na ust. § 6 odst. 1 a 2 ZOP, podle něhož je k žádosti o vydání nového občanského průkazu třeba předložit dosavadní občanský průkaz a nemůže-li občan předložit dosavadní občanský průkaz, je povinen předložit další doklady osvědčující skutečnosti potřebné k odstranění případných rozporů zjištěných při zpracování údajů uvedených v žádosti s údaji uvedenými v registru obyvatel, v evidenci obyvatel, v evidenci občanských průkazů nebo v evidenci cestovních dokladů. Žalovaný takové doklady po žalobci nevyžadoval, přestože zde rozpor prokazatelně existoval. Žalobce byl připraven správnost svých údajů doložit minimálně ověřenou kopií rodného listu, ve kterém je jeho řádně přidělené rodné číslo s koncovkou 229 a dále například kopiemi živnostenských oprávnění.

Postupem žalovaného tedy nebylo umožněno žalobci podat žádost o vydání nového občanského průkazu a tím žalovaný zasáhl do žalobcových práv.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že při jednání žalobce u žalovaného dne 29.4.2014 nebyl ze strany žalovaného požadován k prokázání totožnosti žalobce občanský průkaz nebo jiná veřejná listina, když byla využita třetí alternativa prokázání totožnosti, a to skutečnost, že žalobce je žalovanému osobně znám z úřední činnosti a z proběhnuvších správních řízení. Rovněž je žalovanému známo, že žalobce

nevlastní žádný doklad totožnosti. Při zpracování žádosti byl zjištěn rozpor s údaji vedenými v registru obyvatel, v evidenci obyvatel, v evidenci občanských průkazů a v evidenci cestovních dokladů, a to rodné číslo žalobce konkrétně koncovka tohoto rodného čísla, když žalobce uvádí, že správná koncovka jeho rodného čísla je X a nikoliv X. Druhou z uvedených koncovek má ovšem uvedenou v registru obyvatel, v evidenci obyvatel, v evidenci občanských průkazů a v evidenci cestovních dokladů. Elektronicky zpracovanou a vytištěnou žádost o vydání občanského průkazu s koncovkou rodného čísla X žalobce odmítl podepsat a vlastní rukou koncovku rodného čísla na vytištěné žádosti opravil, načež řízení o vydání občanského průkazu bylo ukončeno, o čemž byl pořízen písemný záznam. Ze sepsaného protokolu je zřejmé, že žalobce i jeho právní zástupkyně byli při řízení upozorněni na to, že v informačním systému evidence obyvatel je k osobě žalobce vedeno rodné číslo s koncovkou X a správnost tohoto rodného čísla potvrdilo i ministerstvo vnitra sdělením ze dne 13.2.2014. Žalovaný proto nepožadoval doložení sporných údajů žalobcem, neboť tento rozpor, tj. odlišná koncovka rodného čísla, byl již předmětem proběhnuvších správních řízení. Sdělení ministerstva bylo podáno v souvislosti s neúspěšným požadavkem žalobce o vydání občanského průkazu s koncovkou rodného čísla X v únoru 2014.

Žalovaný zdůraznil, že v řízení o vydání občanského průkazu se opíral o rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) a Ústavního soudu (např. rozsudek NSS ze dne 21.1.2009 č.j. 4 As 4/2008-95, usnesení Ústavního soudu ze dne 17.12.2009 sp. zn. II.ÚS 888/09 a ze dne 23.2.2012 sp. zn. I.ÚS 3589/11), které se v minulosti v podobných souvislostech zabývaly meritem věci.

Žalovaný zdůraznil, že problém neukončeného podání žádosti žalobce o vydání nového občanského průkazu tkví v tom, že žalobce není ochoten akceptovat rodné číslo s koncovkou X, které bylo ověřeno ministerstvem vnitra jako správné rodné číslo žalobce. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Obsah předloženého správního spisu odpovídá shodným skutkovým tvrzením obou účastníků řízení.

Krajský soud ve věci již jednou rozhodl rozsudkem ze dne 17.2.2015 č.j. 22A 74/2014-26, a to tak, že žalovanému přikázal vydat rozhodnutí nebo osvědčení na základě žádosti žalobce ze dne 29.4.2014 ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Tento rozsudek krajského soudu byl zrušen rozsudkem NSS ze dne 13.5.2015 č.j. 4 As 83/2015-30, který nabyl právní moci dne 25.5.2015. Současně byla věc vrácena Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení. Důvodem zrušení rozsudku krajského soudu byla skutečnost, že nesprávně typově posoudil žalobu, když dospěl k závěru, že svým obsahem je žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu a nikoli žalobou na ochranu před nezákonným zásahem. S touto právní kvalifikací se NSS neztotožnil a zavázal krajský soud, aby v dalším řízení posuzoval žalobu jako žalobu zásahovou.

V dalším řízení byl krajský soud vázán závazným právním názorem vysloveným NSS ve zrušujícím rozsudku.

Podle ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.) každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního

orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Otázkou důvodnosti soudní ochrany podle ust. § 82 a násl. s.ř.s. se zabýval Nejvyšší správní soud (dále jen NSS) ve svém rozsudku ze dne 17.3.2005 č.j. 2 Aps 1/2005-69, kde vyslovil, že „ochrana podle § 82 a násl. s.ř.s. je důvodná tehdy, jsou-li a to kumulativně, tedy zároveň – splněny následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování „zásahu“ (6. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s.ř.s. poskytnout.“

Krajský soud podotýká, že s ohledem na nyní platné znění ust. § 82 s.ř.s. již není aktuální naplnění podmínky č. 6, avšak v ostatním jsou závěry citovaného judikátu plně akceptovatelné i nyní.

Obsahem správního spisu má soud za prokázané, že žalobce žádost o vydání občanského průkazu podal, ovšem v rámci úkonu podání žádosti, jejíž formulář byl úřednicí žalovaného elektronicky vyplněn, žalobce před tím, než žádost podepsal, učinil v jejím obsahu ručně vepsanou změnu v označení rodného čísla a žádost nepodepsal. Na základě této „úpravy“ žádosti provedla úřednice žalovaného záznam o zrušení procesu pořízení žádosti a jako důvody uvedla rozpory v údajích. Současně byl téhož dne, tj. 29.4.2014 sepsán s žalobcem za přítomnosti jeho právní zástupkyně protokol, v němž žalobce uvedl důvody, pro které považuje rodné číslo s koncovkou 225 za nesprávné a žalovaný setrval na svém stanovisku vyplývajícím ze záznamu o zrušení procesu pořízení žádosti.

Právě v tomto postupu žalovaného, který nepřipustil žalobcem provedenou úpravu žádosti a tuto dále nevyřizoval, spatřuje žalobce nezákonný zásah do svých práv. Krajský soud ve svých úvahách vycházel v první řadě z povahy občanského průkazu. Podle ust. § 2 odst. 1 ZOP je občanský průkaz veřejnou listinou, kterou občan prokazuje své jméno, popř. jména, příjmení, podobu a státní občanství České republiky (dále jen „státní občanství“), jakož i další údaje v ní zapsané podle tohoto zákona. Z takto vymezené charakteristiky a významu občanského průkazu je nepochybné, že tato listina není rozhodnutím ve smyslu ust. § 9 správního řádu, tedy rozhodnutím správního orgánu, které by zakládalo, měnilo nebo rušilo práva nebo povinnosti konkrétní osoby, nebo jímž by se v určité věci prohlašovalo, že konkrétní osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá. Občanský průkaz je svým charakterem listinou osvědčující jméno, příjmení, podobu konkrétní osoby, a to, že tato osoba je státním občanem České republiky, příp. osvědčující i další údaje, které jsou v ní zapsané, je tedy osvědčením ve smyslu § 154 správního řádu. Ust. § 154 systematicky náleží do části čtvrté správního řádu upravující postup správních orgánů při vydávání vyjádření, osvědčení a sdělení, tedy tzv. jiných úkonů správních orgánů. Ustanovení této části čtvrté, tj. §§ 154 – 158 správního řádu upravují obecná pravidla pro provádění jiných úkonů správních orgánů, přičemž pro zařazení konkrétního úkonu správního orgánu do režimu čtvrté části správního řádu není důležité jeho

formální označení, ale právní účinky, které musí být jiné než v případě správních rozhodnutí či opatření obecné povahy nebo veřejnoprávních smluv. Provádění tzv. jiných správních úkonů není vzhledem k jejich méně intenzivním účinkům, které mají pro dotčené osoby, tak formalizované jako vydání rozhodnutí ve správním řízení, a proto je právní úprava jejich provádění stručnější než úprava správního řízení v části druhé a třetí, i když současně předpokládá využití řady ustanovení z části druhé a třetí správního řádu (viz odkazy obsažené v ust. § 154 správního řádu). Osvědčení ve smyslu ust. § 154 správního řádu je úkonem správního orgánu, který úředně potvrzuje skutečnosti, které jsou v něm uvedeny. Osvědčení je třeba odlišovat od deklaratorních správních aktů (§ 142 správního řádu), neboť osvědčeními se osvědčují skutečnosti obecně zřejmé z úřední činnosti správního orgánu. O věci, která je předmětem osvědčení, není na rozdíl od situací, kdy je třeba vydat deklaratorní správní akt, právní spor ani jiná pochybnost, a při jejich vydávání není třeba rozhodovat v mezích správního uvážení nebo vykládat neurčité právní pojmy (viz srov. přiměřeně Správní řád komentář, druhé vydání, JUDr. Josef Vedral, RNDr. Ivana Hexnerová – BOVA Polygon, Praha 2006; 2012, str. 1218-1220).

Optikou citované právní úpravy pak krajský soud posuzoval také úkon žalovaného, jímž byl záznam o zrušení procesu pořízení žádosti o vydání občanského průkazu za situace, kdy žalobce provedl úpravu rodného čísla do tvaru, jenž sám považuje za správný, který je však v rozporu s údajem uvedeným v evidenci obyvatelstva. Podle ust. § 4 odst. 2 ZOP je obecní úřad, u něhož byla žádost o vydání občanského průkazu podána, povinen ji vyřizovat s využitím údajů vedených v registru obyvatel, v evidenci obyvatel, v evidenci občanských průkazů, popř. v agendovém informačním systému evidence cestovních dokladů. Tímto postupem se řídil také žalovaný. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, žalobce je v informačním systému evidence obyvatel prokazatelně veden s rodným číslem s koncovkou X a správnost tohoto rodného čísla byla potvrzena i sdělením ministerstva vnitra ze dne 13.2.2014. Z obsahu žaloby i z vyjádření žalovaného je nepochybná povědomost žalovaného o důvodech žalobce, které jej vedly k popsání jednání i to, že žalovanému jsou tyto důvody známy z předchozích správních řízení.

Na základě uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že v posuzované věci fakticky neexistoval a neexistuje rozpor s údaji vedenými v centrální evidenci ve smyslu ust. § 4a odst. 2 ZOP. Rozpor tvrdil pouze žalobce na základě svého subjektivního názoru, který už správní orgány i soudy opakovaně posuzovaly v rámci své předchozí úřední činnosti. Postup podle ust. § 4a odst. 2 ZOP, příp. podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu by byl proto pouze formálním a rozporným se zásadou hospodárnosti řízení. S ohledem na to, že předmětem žádosti bylo vydání osvědčení, režim části čtvrté správního řádu zvolený postup žalovaného podle názoru soudu umožňoval.

Jak již bylo shora naznačeno, také krajskému soudu je z jeho úřední činnosti známo (např. jiná právní věc žalobce vedená pod sp. zn. 22A 41/2010), že otázka zákonnosti změny žalobcova rodného čísla byla soudy ve správním soudnictví již opakovaně řešena. Zdejší soud uvedl již ve svém rozsudku ze dne 18.5.2011 č.j. 22A 41/2010-34, že uceleně se tímto konkrétním právním problémem žalobce zabýval NSS ve svém rozsudku ze dne 21.1.2009 č.j. 4 As 4/2008-95, jímž zamítl kasační stížnost žalobce směřující proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5.9.2007 č.j. 22Ca 24/2006-54, kterým byla zamítnuta žaloba směřující proti rozhodnutí

Magistrátu města Ostravy ze dne 8.9.2005 zn. Vnitř./1/3701/04/Mus., jímž bylo zastaveno správní řízení ve věci vydání cestovního pasu žalobci, neboť neprokázal pravdivost rodného čísla uvedeného v žádosti o vydání cestovního pasu ze dne 26.5.2004. NSS v uvedeném rozsudku vyslovil, že správní orgány jsou povinny vycházet z údajů vedených ministerstvem vnitra v Centrální evidenci obyvatel, neboť ministerstvo vnitra je podle zákona o evidenci obyvatel jedinou autoritou oprávněnou k ověřování správnosti rodných čísel. NSS v citovaném rozsudku nepopřel, že rodný list žalobce je veřejnou listinou ve smyslu ust. § 91 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změnách některých souvisejících zákonů. Uvedl také, že na veřejné listiny je při hodnocení důkazů v řízení správním i soudním nahlíženo jinak než na listiny ostatní. Podle ust. § 134 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.) *listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními předpisy prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o nařízení nebo prohlášení orgánu, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno*. I ve správním řízení tedy veřejné listiny mají při hodnocení důkazů vyšší sílu než ostatní listiny, a to v důsledku presumpce správnosti jejich obsahu.“ NSS však dále k uvedenému vyslovil, že „*důležitou součástí vysloveného principu je podmínka „není-li dokázán opak“, která umožňuje vyvrátit pravdivost skutečností ve veřejné listině uvedených*“. V posuzované věci stejně jako ve věci rozhodované citovaným rozsudkem nastala situace, kdy se dostaly do rozporu tvrzení žalobce a informace zjištěná z registru rodných čísel, který má výlučnou informační hodnotu. Výlučná informační hodnota údajů obsažených v registru rodných čísel přitom znamená, že tyto údaje mají ze zákona přednost před údaji pocházejícími z jiných zdrojů včetně veřejných listin. NSS v citovaném rozsudku vyslovil názor, že je v situaci žalobce „...*nezbytné vycházet z údajů zjištěných z registru s výlučnou informační hodnotou...předložené veřejné listiny tedy nepotvrzují pravdivost rodného čísla stěžovatele s koncovkou X...*“ V závěru citovaného rozsudku pak NSS vyslovil „že si je vědom toho, že stěžovatel po řadu let užíval rodné číslo s koncovkou X v domnění, že mu rodné číslo v tomto tvaru bylo v roce 1967 přiděleno. Z lidského hlediska je proto pochopitelné, že stěžovatel pociťuje zjištění, že jeho rodné číslo má koncovku X, jako obrovský zásah do svých práv. Z právního hlediska však nezbyvá než konstatovat, že s ohledem na shora uvedené skutečnosti je vyloučeno, aby se stěžovatel domohl rodného čísla v jím požadovaném tvaru nebo bez významového identifikačního čísla, o jehož přidělení žádal. Jediným řešením vzniklé situace proto může být pouze to, že stěžovatel akceptuje své rodné číslo ve tvaru, který je veden v informačním systému evidence obyvatel, a převezme si osobní doklady s tímto rodným číslem“.

Z citovaných závěrů NSS uvedených v rozsudku sp. zn. 4 As 4/2008-95 vycházel krajský soud také nyní při posuzování existence tvrzeného nezákonného zásahu. Význam údaje vedeného ministerstvem vnitra v Centrální evidenci obyvatel a jeho výlučná informační hodnota vymezené shora citovaným judikátem NSS byly také důvodem zamítnutí všech dalších žalobcem navrhovaných důkazů směřujících k prokázání správnosti koncovky jeho rodného čísla ve tvaru X, ať už je uvedl v žalobě či v rámci ústního jednání před krajským soudem. Při posouzení důvodnosti zásahové žaloby krajský soud dospěl k závěru, že jsou splněny některé s podmínek vymezených zákonným ust. § 82 a násl. s.ř.s., a to především existence „zásahu“ v širším slova smyslu, když žalobce po určitou dobu svého života používal rodné číslo s koncovkou X v dobré víře a jeho následnou změnu osobně nikdy neakceptoval a

opakovaně je tak donucován používat rodné číslo s novou koncovkou X proti své vůli. Dále je splněna ta podmínka, že tento „zásah“ v širším slova smyslu směřuje jednoznačně vůči žalobci a nelze zpochybnit ani, že vůči němu směřuje přímo. Naopak však krajský soud nedospěl k závěru, že by v posuzované věci byla naplněna podmínka nezákonnosti označeného zásahu správního orgánu, a to s odkazem na důvody rozvedené NSS v rozsudku ze dne 21.1.2009 č.j. 4 As 4/2008-95, v němž NSS přímo potvrdil legalitu koncovky rodného čísla žalobce ve tvaru X, neboť se jedná o informaci zjištěnou v registru rodných čísel, který má výlučnou informační hodnotu, jež má přednost před údaji pocházejícími z jiných zdrojů včetně veřejných listin. Důkazy, které žalobce navrhoval k prokázání oprávněnosti svého tvrzení o správnosti koncovky rodného čísla ve tvaru X, tj. rodný list a rozhodnutí jiných správních orgánů příp. údaje z jiných veřejných rejstříků jsou proto zcela irelevantními, neboť jejich informační hodnota nemůže mít nikdy přednost před údaji pocházejícími z registru rodných čísel vedeného ministerstvem vnitra.

Jelikož žalovaný stejně jako krajský soud vycházel ze znalosti podstaty tohoto letitého sporu žalobce s různými orgány státní správy, jakož i ze znalosti judikatury k tomuto jeho osobnímu případu se vztahující, nelze podle názoru krajského soudu v posuzované věci v postupu žalovaného shledat nezákonný zásah. Krajský soud neshledal žádné právní ani skutkové důvody, pro které by se měl od závěrů učiněných NSS v rozsudku ze dne 21.1.2009 č.j. 4 As 4/2008-95 odchýlit a tak, jak uvedl již ve svém rozsudku sp. zn. 22A 41/2010, i v této nyní posuzované věci má za to, že NSS se v citovaném rozsudku vypořádal s právní otázkou změny žalobcova rodného čísla a jejími důsledky pro žalobce i orgány veřejné správy vyčerpávajícím a konečným způsobem. Jeho závěry jsou závazné pro rozhodování soudů i správních orgánů ve všech dalších případech, kdy bude žalobce namítat nezákonnost používání jeho rodného čísla s koncovkou X.

Na základě shora uvedené argumentace krajský soud žalobu podle ust. § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšný žalovaný s tímto řízením neměl žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 21. října 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu